

Žalm 130

Autor přípravy

[Lubomír Kabíček](#)

Člověk neprožívá vždycky těžké problémy, a tak o svém životě tolik nepřemýšlí. Někdy se však objeví taková životní situace, která ho sevře, strhne do hlubin. Přijdou těžké životní okolnosti jako ne-moc, zármutek, ne-úspěch a těžké zklamání. Najednou jsme na dně. Nyní záleží na tom, co teď uděláme, kam se obrátíme.

Žalmista volá k Hospodinu a prosí o pomoc. Ví dobře, že všech-na naše bída a těžkosti, ať nám je způsobili lidé nebo nemoc či přírodní katastrofy, koření nakonec ve skutečnosti, že lidstvo opustilo Boha, že se stále dáváme na cestu nepravosti. Žalmista neproklíná své nepřátele, ani neobviňuje Pána Boha z toho, co ho potkalo zlého. Pokorně však prosí Boha o smilování, aby mohl být vysvobozen z hlubin, do nichž se dostal. Ví, že právě odpouštějící Bůh vzbuzuje bázeň, nesmírný respekt u lidí.

Čeká na Hospodina (v.6), vyhlíží jeho slovo víc než strážní, kteří se už nemohou dočkat jitra, kdy jejich služba skončí. Hospodin vykoupí Izraele ze všech jeho nepravostí (v.8). I my čekáme na Boží promluvení. Máme od něho slib, že jeho slovo přijde. V tom čekání nemáme umdlévat. Abra-ham čekal na splnění Božího slibu, na narození syna Izáka, plných 25 let. Pán Bůh jistě promluví, ale ne vždycky tak rychle, jak chceme. Budeme však zachráněni. Náš Bůh je Bohem záchrany. Ale ta záchrana nemusí znamenat, že náhle skončí všechno naše trápení a vnější těžkosti. V každém případě tou záchranou je Boží přítomnost, kterou prožijeme v hlubinách svého utrpení, že nezůstaneme sami. I z kříže, v naprosto zoufalé situaci, volal přece Ježíš ke svému nebes-kému Otci: „Bože můj, Bože můj proč jsi mě opustil? Vytrpěl zástupně za nás tu strašnou opuštěnost a samotu, abychom my už sami nebyli, abychom věděli ke komu volat. Smíme volat k Bohu, který zlo zakusil na svém vlastním těle, ve svém Synu Ježíši Kristu.

Bože a Pane náš, nikdy jsi neslíbil svému lidu, že věřící v tebe budou mít pronikavý úspěch v tomto světě. Tvůj Syn přece řekl: „Kdo chce za mnou přijít, vezmi svůj kříž a následuj mě“ (Mt 16,24). Neustále pro-žíváme tvou lásku, Tvé nové a nové odpuštění. To je pak světlem ve všech temnotách života, jimiž procházíme. Přes tvůj kříž hledíme ke vzkříšení, až tam, kde s konečnou platností zvítězí tvé odpuštění.

Amen.

Liturgické období

[Poutní písně](#)

edice

23

[stáhnout PDF](#)